

Einar Hylanders miljöbygge

Söndagen den 22 juli är en riktigt het dag med strålände sol. Vi 10, som är maxantalet på denna visning, samlas utanför porten på Narvavägen 29. Det är bara ytterligare två veckor som man kan se detta miljöbygge, då det nu är uppsagt och ska plockas ned i sommar. Radio och tidningar har haft flera inslag om Einar Hylander på sista tiden, så vi är mycket nyfikna när vi blir insläppta i gårdshuset. En vit ros är planterad utanför ytterdörren. Det lilla köket blev aldrig klart, så där får vi ställa våra väskor, byta till överdragstoffer och dricka ur våra medhavda flaskor, det är varmt inomhus också.

Vår guide och tillika styrelsemedlem Louise har visat lägenheten i många år och svarar på alla våra frågor, berättar initierat om hans liv, hans konst och detta miljöbygge, som han själv kallade det.

Han föddes i en rik familj, men ville inte följa i faderns fotspår, bröt helt med familjen och gjordes arvlös. Startade en karriär som skådespelare och var bl a med i en film av Ingmar Bergman, innan han började med konsten. Han målade och gjorde grafik som autodidakt (sjävlärd) och debuterade sent i livet.

När han bodde i en lägenhet på Kungsgatan med rivningskontrakt började han bygga möbler och inredning med enkla medel. Inspirationen till inredningen kom från familjens ljusa sommarhus. När han inte fick bo kvar i rivningslägenheten hamnade han på Narvavägen där han fortsatte bygga med delar som han bl a hittade i containrar. Vissa möbler som stolarna hade han med sig från Kungsgatan, men resten byggdes på plats med bara handverktyg och mycket fantasi och finurlighet. Inga maskiner för han ville känna handens arbete. Hans brorsdotter har berättat om besöken i den inplastade lägenheten där byggandet konstant pågick. När han dog 1989 testamenterade han bygget till Moderna Museet.

Hur ser det då ut i den lilla tvårummaren?

I vardagsrummet är allt vitt, bara takmålningen och bokryggarna har andra färger. Den stora vackra väggmålningen över soffan är i ljusa bleka färger den får oss att tänka på en mild sommarbris eller en vacker höstdag. Allt har han tillverkat själv, kornischer med gardiner, glasdörren från hallen som har galgar som spröjsar, vitmålade gula ärtor som pärlstavsdekor mm. Golv, golvlister egenhändigt gjorda de också. De två fönsterna mot gården har tyg med ett enkelt broderi monterat för att sila ljuset vackert, inte insynsskydd som vi trodde... Framför står ett lågt blombord med bara vita blommor, enligt hans önskan. Vit telefon på en liten hylla med telefonkataloger – som naturligtvis är vitklädda! Soffan är låg och vit, framför står soffbord och två taburetter (pallar), vita förstås! De vita utsmyckade stolarna är lite grova, för som han säger själv; han inte kan göra hållfasthetsberäkningar. Flera vita bokhyllor har han gjort till

sina älskade äventyrsböcker. Målningen kring taklampan med fåglar, har en ring av brickor från säkringar. Golvlampans lampfot är av säkringar.

I vardagsrummet finns en öppning med pelare mot en korridor som går till badrum resp förråd. Den korta korridorens långsida har han utformat med alkov mm vilket ger öppningen en nästan kyrklig känsla.

Också i sovrummet är allt i vitt och varje detalj gjord av honom själv. Skrivbord med lampa, vackert skuren dekor i trä i skrivunderlägget, stolar, säng, sängbord med vacker nätt jugendinspirerad lampa, klädskåp och så en bokhylla med fler äventyrsböcker, allt av Einar Hylanders hand. Här i sovrummet är det bara gröna växter, vilket han har bestämt. Vi kikar in i klädkammaren där en omålad arbetsbock står, en så vackert mönstrad arbetsbock har jag aldrig sett tidigare.

Känslan är ljus, luftig, lite somrig, överväldigande i sin totalt genomförda helhet. Hans egna vackra grafiska tavlor, svartvita eller i smultna färger, förvånansvärt moderna, passar utmärkt in i denna miljö.

Visningen är slut och vi samlas i svalkan på gården, tittar på ytterdörren han gjort, tar några gruppbilder och går så ut på gatan i hettan igen.

Tack Louise för att du så kunnigt och inspirerande visade oss denna pärla!